

יום ב', כ"ב באדר תשס"ז (12 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם. אבא קובנר, 1978

אתמול, **כ"א באדר** נפטר **חיים הזז** בשנת תשל"ג [1973]. הזז מבכירי הסופרים העבריים היה; ביצירותיו בלטו הנושאים יהדות מזרח אירופה, ארץ-ישראל וחלוציה, ובמיוחד יהודי תימן ותרבותם; חתן פרס ישראל.

[בחיפוש ראשוני, לא מצאתי ב-Web הרבה על אודותיו. בחיפוש בספר "באר-שבע", פרי עמלם של פרופ' **דוד פרנקל ואילן ניר**, ומה שמחבריו ומפיציו מקווים יהיה לאב-טיפוס לערים אחרות בארץ, מצאתי את התיאור הבא:]

הזז, חיים – מגדולי הסופרים והמחזאים העבריים בדורנו. בספריו תיאר את חיי היהודים במזרח אירופה בתקופת המהפכה הרוסית, את תקופת העליה השלישית לארץ ואת חיי יהודי תימן. נולד באוקראינה בשנת 1898 ולאחר שהות במוסקבה, תורכיה, גרמניה וצרפת עלה לארץ ב-1932 והשתקע בירושלים. חתן פרס ישראל לספרות לשנת 1953.

[והנה הפתעה... תוך כדי כתיבת שורות אלה, ערכתי חיפוש נוסף ברשת, ו-*Voilà, Eureka!*, מצאתי משהו, ואינני יודע למה הממצאים קודם היו דלים כל-כך. והנ"ל כמה פרטים נוספים:]

חיים הזז (1898 - 1973): סופר ומחזאי עברי. איש רוח והגות, מהבולטים בדורו, ומנהיג תרבותי.

בהיותו בן 16, עת פרצה מלחמת העולם הראשונה, חיים הזז עבר ללמוד לימודי חול בקייב, חרקוב ומוסקבה. בגיל 23 (1921) שהה כשנה וחצי בקרב חלוצים ציונים שעברו הכשרה לקראת עלייה לארץ בקונסטנטינופול, ולימד אותם עברית. משם עבר לפריז, [9 שנים], בה חיבר הזז את יצירותיו הראשונות. בקיץ 1928 ביקר בברלין, שם היה עד לצמיחת התנועה הנאצית וחש באסון הממשמש ובא, ושם הגה את הרעיון לכתיבת מחזהו 'בקץ הימים'. מחזה זה נכתב רק אחר כך, בהיותו בארץ-ישראל, וראה אור ב-1933.

באביב 1931 [ר' לעיל שנה אחרת – 1932; דבר לא מפתיע – לעתים קרובות יש שוני בתאריכים בין מקורות שונים], עלה הזז לארץ-ישראל, וקבע את דירתו בירושלים. הוא חי חיי דלות בחדרים דלים, ונאלץ לעבור דירה לעיתים תכופות משכונה לשכונה. תקופה מסוימת חי בשכנות לעולים מתימן, והזדהותו עמם השפיעה על יצירותיו ('**היושבת בגנים**' ו'**יעיש**'). חיים הזז היה בעלה של המשוררת **יוכבד בת-מרים**; בנם, **נחום הזז**, נפל בקרבות להגנת ירושלים בשנת תש"ח.

הזז היה ממיסדי **האקדמיה ללשון עברית**, וחבר כבוד בה משנת 1961. הוא כיהן גם כנשיא אגודת הסופרים העבריים. מוטיבים חוזרים ונשנים ביצירותיו הם מהפכות התרבות שעברו יהודים במקומותיהם השונים, פער הדורות, הכיסופים לגאולה ומשבר האכזבה מהם. http://he.wikipedia.org/wiki/חיים_הזז

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל